

ЗОРАН

ПЕТРОВИЋ

СЛИКЕ · ЦРТЕЖИ · СКУЛПТУРЕ

Народни универзитет „Браћа Стаменковић“
Митрополита Петра 8
Галерија — НУБС

ОД 13. ДО 27. 04. 1981.

Изложба је организована поводом доделе I награде за цртеж
на II изложби цртежа. Београд, 80. — Галерија НУБС.

Из каталога самосталне изложбе одржане у Уметничком павилону на Калемегдану јуна 1958. године Београд:

„Са МАШИНОМ-БИБЕМ Петровић је исковао један универзални свет, свет страха и храбрости, свет прошлости, који је присутан у сваком моменту садашњости. Машина пакосна и машина добра као друг централна је тема његових цртежа, потенцијална снага уљаних слика и далека асоцијација скулптуре, која машину садржи или у себи подразумева. Када је асоцијација на човека и машину почела да нестаје из уљаних слика и да се губи у апстрактном језику форме, Петровић ју је, у скулптури, поново вратио да би заокружио један уметнички распон, да би га потпуно осветлио и објаснио. Јер по нешто што је у цртежима остало наслућено постало је овом скулптуром јасно и убедљиво. Ливена у гвожђу и од старог гвожђа, ова скулптура је родила и обновила живот на црном пепелу угашеног живота; она је изронила из тежње човека да се одржи данас и овде, данас: у времену чија је прошлост загушена злосутним облаком атомске прашине а чија се будућност назире преко облака као светлост једног, можда још нерођеног сунца; и овде: на земљи овој и у њој. Петровићеве стравично шиљате и зубате сподобе и ратници модерне Апокалипсе, протагонисти су мита о нашем добу и херојске легенде о човеку”.

Лазар Трифуновић

✱

Часопис „Уметност” бр. 10 1967. Облици у жељезу у југословенској скулптури последњег деценија.

... „Облици у жељезу Зорана Петровића угњели су у нашу посљератну скулптуру једну осетљивост која је до времена његове појаве била у њој и као идеја и као реализација сасвим непозната. Ово треба истаћи тим више што је скулптура београдског круга у периоду 1955—58, ако изузмемо продорну дубину експеримента којег је на једном другом плану зацртала Олга Јеврић, још није била припремна да акцептира неке нове методске премисе градње форме. Зато нам се Петровићев скулпторски опус, ма колико нам се у појединим моментима свог развоја могао учинити недовољно прочишћен, открива данас као гест једне савремене духовне оријентације и управо у тој тежњи ка афирмирању неких нових искустава и идеја морамо сагледавати његово превасходно значење”.

Јеша Денегри

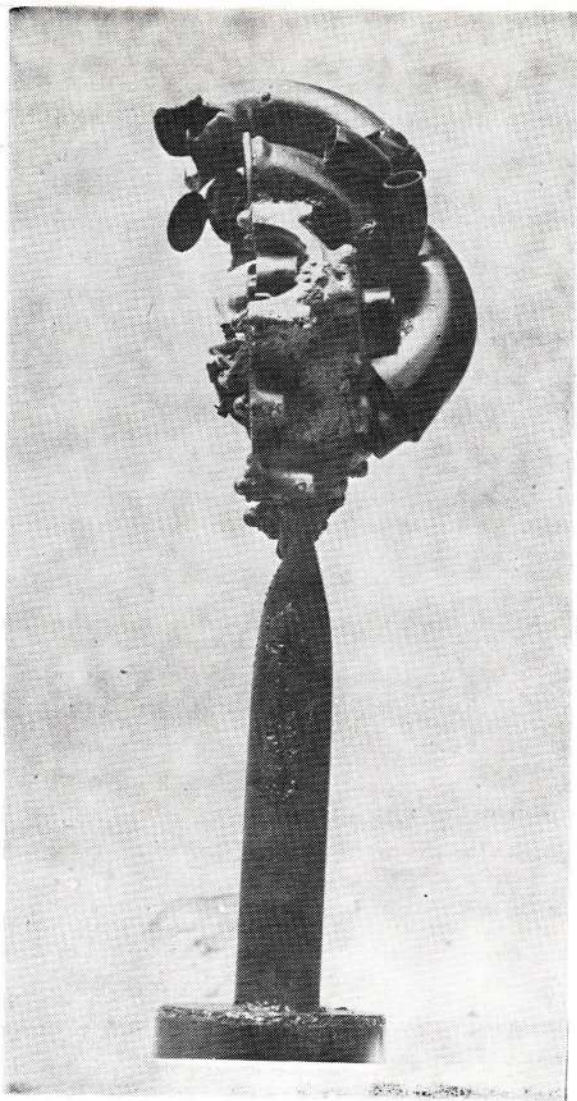
✱

Каталог самосталне изложбе З. П. Ликовна галерија Културног центра Београда од 23. IX — 10. X 1977.

... „Атеље Зорана Петровића делује као спој алхемичарског кабинета, средњовековне занатске радионице и модерне машинске хале. У том великом простору осећа се суверени дух креатора и страсна усмереност воље да укrotи елементе и осмисли хаос. Тај утисак изазивају највише скулптуре у металу, сечене, варене, брушене, полиране, бојене, у којима се препознају формални (обликовани) и функционални трагови неких прошлих целина, неког другог живота машине-бића која је у имагинацији ствараоца прерасла у могућност симбола. Данас су то птице, ритери, агресори, нападачи, витезови или просто машинске главе у које је усађена стрепња, иронија и подсмех. И свуда осећај присутног елемента — ватре.

... У свему идеја: да се материјом и обликом дефинише виђење света, искаже сумња и истина, остави порука...”

Срето Бошињак

ЗОРАН ПЕТРОВИЋ, академски сликар, рођен је 7. IV 1921. године у Сакулама, у Банату. Гимназију је завршио у Панчеву. Дипломирао је 1948. године на сликарском одсеку Академије за ликовне уметности у Београду у класи Борба Андрејевића — Куна. Код истог професора завршио је и сликарску специјалку. Излагао је на бројним групним изложбама у земљи и иностранству, а 1961. године био је представник Југославије на VI бијеналу у Сао Паолу у Бразилу. Том приликом добио је награду за цртеже „Леирнер“ фондације. Имао је велики број самосталних изложби у Београду и другим градовима у Југославији, а затим у Паризу, Венецији и Лондону. Добитник је бројних награда у земљи, а 1962. године награђен је Седмојулском наградом СР Србије. Радови му се налазе у многим колекцијама у земљи и иностранству, као и у музејима и галеријама. Ради скулптуру на бази ливеног и вареног гвожђа. Бави се и литературом.

Сада је редовни професор Факултета ликовних уметности у Београду, где предаје сликање.

Адреса: Нови Београд, Старо Сајмиште 3.

С Л И К Е

- 1 МАШИНСКА ФАСАДА, 1976. уље и лак на платну 165x97
- 2 ВЕЛИКИ БАЉАК УКРШТАЊА, 1976. уље на платну 185x136
- 3 РАБАЊЕ КРСТАСТОГ ЗГЛОБА, 1977. уље на платну 130x165
- 4 УКРШТАЊЕ ПОЛУГИЦА, 1977. уље и лак на платну 130x140
- 5 ХАТАЊЕ КРСТАСТОГ ЗГЛОБА, 1977. уље на платну 140x130
- 6 РОТОРНИ СИНХРОНИ, ГОЊИ, 1977. уље и лак на платну 120x138
- 7 РОТОРНИ СИНХРОНИ, ДОЊИ, 1977. уље и лак на платну 120x138
- 8 НАЛЕТ ПРСТЕНАСТОГ УСКАКАЧА, 1977. уље на платну 130x140
- 9 ПЛАВЕ ПОЛУГИЦЕ, 1978. уље и лак на панелу 23x22,8
- 10 ПЛАВЕ ПОЛУГЕ, 1979. уље и лак на платну 165x97
- 11 ПРЕД ДОДИРОМ, 1980. уље и лак на платну 97x165
- 12 БЕЛА И ПЛАВА, 1981. уље и лак на панелу 35x35

С К У Л П Т У Р Е

- 13 ИГРА, 1976. алуминијум и варено гвожђе 26 см
- 14 МАШИНСКА ГЛАВА, 1976. алуминијум и варено гвожђе 87 см
- 15 „ИНА“, 1977. гус, варено и сечено гвожђе 61 см
- 16 „ИНА“ II 1977. гус, варено гвожђе и сечено, 36 см
- 17 МАШИНА СВИРАЛО, 1977. гус, сечено варено гвожђе 70 см
- 18 МЕСЕЧЕВО СВИРАЛО, 1977. сечени и варени лим 143 см
- 19 ХВАТАЛИЦА, 1977. гвоздена табла 77x79 см
- 20 КУГЛЕ И ПРИРОДА, 1980. варено гвожђе X 36 см

Ц Р Т Е Ж И

- 21 РИТЕР С ПЛАВИМ ЕЛЕМЕНТИМА, 1978. комб. техника 100x70 см
- 22 КАО ВИТЕЗ, 1978. комб. техника 100x70 см
- 23 МАШИНА СА МНОГО ДЕТАЉА, 1978. комб. техника 70x100 см
- 24 МАШИНСКИ ПОЉУБАЦ, 1978. комб. техника 70x100 см
- 25 ИЗМЕБУ РУЧИЦА, 1978. ком. техника 70x100 см
- 26 ИГРА ДЕТАЉА, 1979. комб. техника 70x100 см
- 27 МАШИНСКА ГЛАВА, 1980. лавирани туш 100x70 см
- 28 МАШИНСКИ ТОРЗО, 1980. лавирани туш 100x70 см
- 29 ЦРНЕ ПТИЦЕ МАШИНИЦЕ, 1980. лавирани туш 71x100 см
- 30 БИК ДРОБИЛИЦА, 1980. лавирани туш 71x100 см

Савет галерије: **Радослав Миленковић, Мирко Тримчевић,**

Гојко Вешовић, Божидар Дамјановски, Милован Крстић

Попис дела и поставка изложбе: **Зорица Борбевић**

Технички организатор: **Бора Лучић**

Штампа: РО графичке делатности „Јован Поповић“, Београд

Година — 4. Април — 1981.

Тираж: 300